

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

“Estem en guerra!”

L'entorn del PP i el govern Mariano Rajoy han convertit aquesta expressió en divisa pretesament justificatòria quan es refereixen a “la deriva” o el “desafiament” sobiranista a Catalunya: “Estem en guerra!”. Això podria equivaler a dir que l'Estat té l'obligació de dedicar tots els seus recursos a impedir la consulta del 9 de novembre o la pretensió d'independitzar Catalunya d'Espanya. Hi tenen dret. Qualsevol Estat aspira a mantenir la integritat del seu territori. Dins un ordre democràtic, legal i ètic. Cal qüestionar, però, aquesta intenció quan l'estat de guerra pot emparar maniobres que no són ni ètiques ni legals. I encara menys democràtiques. Per exemple, l'ús descontrolat dels serveis d'intel·ligència o la utilització d'altres instàncies –policials, judicials o fiscals– per frenar il·lícitament aquesta intenció.

En el cas que afecta la família de l'ex-president Jordi Pujol hi ha els fets. Els fets són sagrats i les opinions són lliures, acostumen a dir els criteris ontològics del periodisme. I els fets en aquest cas són una declaració del mateix Pujol, que reconeix un frau fiscal allargat durant tres dècades i que afecta quasi tots els membres de la seua família. Uns fets greus. Es miren com es miren. Que han provocat una reacció institucional immediata i fulminant. No són fets, per contra, totes les especulacions periodístiques que se n'han derivat i que multipliquen la gravetat del cas. Aquestes especulacions s'hauran de demostrar. I massa sovint són tractades com a fets provats. Les opinions que acompanyen tot el cas són les que es poden sentir cada dia en tertúlies radiofòniques i televisives i llegir als articles i les columnes que es publiquen en tots els mitjans impresos.

Però al costat d'això hi ha una altra certesa irrefutable. Algunes instàncies de l'Estat han atiat més el denominat *cas Pujol* que altres casos fiscalment molt més importants. L'Agència Tributària espanyola va identificar fa anys un frau fiscal que afectava la família del banquer Emilio Botín. Aquell frau es va saldar amb el pagament de 200 milions d'euros que van comportar l'arxivament de la querrela que la fiscalia havia presentat davant l'Audiència Nacional. La comparació fereix. Les converses del *cas Camarga* i els missatges interceptats al cap del gabinet de Mariano Rajoy, Jorge Moragas, són només una petita mostra de l'interès d'Estat que està utilitzant el *cas Pujol* per debilitar les aspiracions democràtiques de la majoria dels catalans. En la guerra no s'hi val tot. I això també cal denunciar-ho amb la mateixa passió que posen alguns per estigmatitzar, no només Jordi Pujol i la seua família, sinó tot el sobiranisme català.

Als nostres lectors

The Economist

En els darrers mesos El TEMPS ha multiplicat a les seues planes la publicació d'articles i reportatges que apareixen setmanalment a *Der Spiegel*, una de les referències periodístiques més vàlides de la premsa europea. A partir d'aquesta setmana la col·laboració amb el setmanari alemany es reforçarà encara més amb un conveni semblant que hem subscript amb *The Economist*. Com saben els nostres lectors, El TEMPS publica la versió en català de l'anuari del prestigiós setmanari britànic, amb un format independent. Des d'ara el periodisme amb majúscules d'aquestes dues grans capçaleres es podrà llegir dins les planes de la nostra revista. És una millora substancial i un pas més en el compromís de qualitat periodística que vam assumir fa trenta anys.